

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 8. novembra 2012*

„Carinski dolg — Naknadna izterjava uvoznih ali izvoznih dajatev — Vknjižba dajatev — Podrobnosti“

V zadevi C-351/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgija) z odločbo z dne 24. junija 2011, ki je prispela na Sodišče 4. julija 2011, v postopku

KGH Belgium NV

proti

Belgische Staat,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi A. Borg Barthet (poročevalec), v funkciji predsednika petega senata, M. Ilešič in M. Safjan, sodnika,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 19. septembra 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za KGH Belgium NV E. Gevers in J. Gevers, odvetnika,
- za belgijsko vlado M. Jacobs in J.-C. Halleux, zastopnika,
- za Evropsko komisijo B.-R. Killmann in W. Roels, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nizozemščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 217 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307), kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 82/97 z dne 19. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 8, str. 179, v nadaljevanju: carinski zakonik).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo KGH Belgium NV (v nadaljevanju: KGH Belgium) in Belgische Staat, ki jo zastopa Federale Overheidsdienst Financiën (zvezna javna služba za finance, v nadaljevanju: SPF Finances), glede vprašanja, ali so carinski organi, ki so zadnji podrejeni, veljavno vknjižili carinski dolg v smislu člena 217(1) carinskega zakonika.

Pravni okvir

Ureditev Unije

- 3 Člen 217 carinskega zakonika določa:

„1. Vsak znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki je posledica carinskega dolga – v nadaljevanju ‚znesek dajatev‘ – morajo carinski organi, takoj potem, ko so jim na voljo potrebni podatki, izračunati in vnesti v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov (vknjižba).

Prvi pododstavek se ne uporablja, če:

- (a) je bila uvedena začasna protidampinška ali izravnalna dajatev;
- (b) če zakonsko dolgovani znesek dajatev presega znesek, določen na podlagi zavezujoče informacije;
- (c) lahko carinski organi zaradi predpisov, sprejetih skladno s postopkom odbora, opustijo vknjižbo zneskov dajatev, nižjih od določenega zneska.

Carinski organi lahko opustijo vknjižbo zneskov dajatev, ki se v skladu s členom 221(3) po poteku predpisanega roka ne morejo sporočiti carinskemu dolžniku.

2. Podrobnosti vknjižbe zneskov dajatev določijo države članice. Ti postopki se lahko razlikujejo glede na to, ali je ob upoštevanju pogojev, pod katerimi je nastal carinski dolg, plačilo teh zneskov za carinske organe zagotovljeno ali ne.“

- 4 Člen 221(1) tega zakonika določa:

„Znesek dajatev se mora dolžniku takoj po vknjižbi v skladu z ustreznimi postopki sporočiti.“

Belgijska ureditev

- 5 Splošni zakon o carinah in trošarinah, ki je bil usklajen s kraljevim odlokom z dne 18. julija 1977 (*Belgisch Staatsblad* z dne 21. septembra 1977, str. 11425) in potrjen z zakonom o carinah in trošarinah z dne 6. julija 1978 (*Belgisch Staatsblad* z dne 12. avgusta 1978, str. 9013), kakor je bil od 1. januarja 1994 spremenjen s splošnim zakonom o carinah in trošarinah z dne 27. decembra 1993 (*Belgisch Staatsblad* z dne 30. decembra 1993, str. 29031, v nadaljevanju: LGDA), v členu 1 določa:

„V tem zakonu pomeni:

[...]

6. vknjižba: vpis zneska dajatev, ki ustreza carinskemu dolgu v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov;

[...]“

- 6 Člen 3 LGDA določa:

„Predpisi o vknjižbi in pogoji za plačilo dajatev ob obstoju carinskega dolga so določeni v uredbah Evropskih skupnosti.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 7 Iz predloga za sprejetje predhodne odločbe je razvidno, da se spor, o katerem odloča predložitveno sodišče, nanaša na vprašanje, ali so pristojni carinski organi, podrejeni SPF Finances, v smislu člena 217(1) carinskega zakonika veljavno vknjižili carinski dolg, ki ga je dolgovala družba KGH Belgium.
- 8 Predmet spora o glavni stvari, kakor ga opisuje predložitveno sodišče, je razglasitev ničnosti odločbe uprave za carine in trošarine z dne 19. marca 2009 in odločbe regionalnega direktorja za carine in trošarine iz Antwerpna z dne 4. julija 2008, v skladu s katerima je družba KGH Belgium dolžna plačati carinski dolg v znesku 3 620,52 EUR.
- 9 SPF Finances je 26. novembra 2009 vložila nasprotni zahtevek, da bi ugotovila, da je bila odločba z dne 4. julija 2008 utemeljena in veljavna in da se carinske dajatve dokončno in nesporno dolgujejo.
- 10 Družba KGH Belgium je pred predložitvenim sodiščem navedla, da morajo države članice na podlagi člena 217(2) carinskega zakonika v svoji notranji zakonodaji določiti podrobnosti izvedbe vknjižbe, kot jo določa carinski zakonik v členu 217(1), da bi dolžnik lahko preveril, ali so pristojni carinski organi dejansko izvedli to vknjižbo, medtem ko SPF Finances zatrjuje, da te države nimajo nikakršne tovrstne obveznosti.
- 11 Družba KGH Belgium tudi meni, da zaradi neobstoja zakonskih določb v belgijskem pravu carinski dolg ne more biti veljavno knjižen v smislu člena 217(1) carinskega zakonika.
- 12 SPF Finances meni, da vsak vnos carinskega dolga v kakršnekoli nosilce podatkov zadošča za veljavno vknjižbo v smislu člena 217(1) carinskega zakonika.
- 13 SPF Finances navaja, da čeprav država Belgija nima obveznosti, da bi v svojem notranjem pravu sprejela pravne določbe, ki urejajo podrobnosti vknjižbe carinskega dolga, take določbe v belgijskem pravu vsekakor obstajajo.

- 14 Predložitveno sodišče meni, da se v primeru, da je potrebna pravna določba za določitev podrobnosti vknjižbe, postavlja vprašanje, ali obstoječe belgijske pravne določbe v skladu s členom 217(2) carinskega zakonika določajo podrobnosti vknjižbe v smislu člena 217(1) carinskega zakonika.
- 15 V teh okoliščinah je Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba člen 217(2) [carinskega zakonika] razlagati tako, da se lahko države članice pri določanju podrobnosti vknjižbe zneskov dajatev omejijo na to, da v svoje nacionalne predpise vnesejo določbe, ki določajo samo, da
- se kot ‚vknjižba‘ v smislu teh nacionalnih predpisov razume ‚vnos zneska dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, v računovodske evidence ali kakšne druge nosilce podatkov, ki se uporabijo namesto tega‘ (v smislu člena 1, točka 6, [LGDA]),
- in
- so predpisi o vknjižbi in pogoji za plačilo dajatev ob obstoju carinskega dolga določeni v uredbah Evropskih skupnosti (v smislu člena 3 [LGDA]),
- ali pa morajo države članice v okviru izvajanja člena 217(2) carinskega zakonika v nacionalnih predpisih določiti, kako se v praksi opravi vknjižba v smislu člena 217(1) carinskega zakonika, tako da lahko dolжник preveri, ali so carinski organi to vknjižbo dejansko opravili?
2. Ali je treba člen 217(2) carinskega zakonika razlagati tako, da če nacionalni predpisi določajo samo, da
- se kot ‚vknjižba‘ v smislu teh nacionalnih predpisov razume ‚vnos zneska dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, v računovodske evidence ali kakšne druge nosilce podatkov, ki se uporabijo namesto tega‘ (v smislu člena 1, točka 6, [LGDA]),
- in
- so predpisi o vknjižbi in pogoji za plačilo dajatev ob obstoju carinskega dolga določeni v uredbah Evropskih skupnosti (v smislu člena 3 [LGDA]),
- lahko carinski organi uveljavljajo, da se opravljeni vnos zneska dajatve v formular 1552 B ali PLDA nosilec podatkov o dolgovih (nepapirni nosilec podatkov o dolgovanih carinah in trošarinah) in vsak drug opravljeni vnos ali vpis zneska dajatve v druge nosilce podatkov, ki se uporabijo namesto tega, šteje za vknjižbo v smislu člena 217(1) carinskega zakonika?
3. Ali je treba, če se lahko vpis zneska dajatve v formular 1552 B, ki ga opravijo carinski organi, šteje za vknjižbo v smislu 217(1) carinskega zakonika, člen 217 carinskega zakonika razlagati tako, da se samo vpis natančnega zneska dajatve, ki izhaja iz carinskega dolga na formularju 1552 B, šteje za vknjižbo v smislu člena 217(1) tega zakonika?“

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 16 Belgijska vlada je v svojih pisnih stališčih navedla, da zastavljena vprašanja v neki meri ne sodijo v pristojnost Sodišča. Ta vprašanja namreč v obliki, ki jo je uporabilo predložitveno sodišče, Sodišče vodijo k presoji skladnosti nekaterih nacionalnih določb s členom 217(2) carinskega zakonika. Sodišče namreč ni pristojno za presojo skladnosti nacionalnega prava države članice s pravom Unije.

- 17 V tem pogledu je treba spomniti na ustaljeno sodno prakso, iz katere izhaja, da je Sodišče – čeprav v postopku, začetem na podlagi člena 267 PDEU, ne presoja skladnosti predpisov nacionalnega prava s pravom Unije in ne razlaga nacionalnih zakonov in drugih predpisov – pristojno, da predložitvenemu sodišču posreduje vse ustrezne elemente razlage prava Unije, ki mu lahko omogočijo, da presodi tako skladnost za namene sodbe v zadevi, o kateri odloča (glej zlasti sodbe z dne 15. decembra 1993 v zadevi Hünermund in drugi, C-292/92, Recueil, str. I-6787, točka 8; z dne 6. marca 2007 v združenih zadevah Placanica in drugi, C-338/04, C-359/04 in C-360/04, ZOdl., str. I-1891, točka 36, in z dne 10. novembra 2011 v zadevi Foggia – SGPS, C-126/10, ZOdl., str. I-10923, točka 29).
- 18 V obravnavanem primeru je treba na podlagi besedila teh vprašanj ugotoviti, da vsebujejo predlog za razlago člena 217(2) carinskega zakonika, ki bi predložitvenemu sodišču omogočil določitev podrobnosti vknjižbe zneskov dajatev, vrsto nosilcev podatkov in odločitev glede vprašanja, ali je lahko vknjižen le natančni znesek carinskih dajatev.
- 19 Iz tega sledi, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 20 S svojimi tremi vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je člen 217(2) carinskega zakonika treba razlagati tako, da državo članico zavezuje, da v notranji zakonodaji določi podrobnosti glede izvajanja vknjižbe dajatev, ki so posledica carinskega dolga, da zahteva ustrezne nosilce podatkov za to vknjižbo in da je lahko vknjižen le vpis natančnega zneska dajatve.
- 21 Treba je spomniti, da je iz člena 217(1), prvi pododstavek, carinskega zakonika razvidno, da je vknjižba sestavljena iz tega, da carinski organi vnesejo znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki je posledica carinskega dolga, v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov (sodba z dne 16. julija 2009 v zadevi Distillerie Smeets Hasselt in drugi, C-126/08, ZOdl., str. I-6809, točka 22).
- 22 Treba je upoštevati tudi, da države članice v skladu s členom 217(2) navedenega zakonika določijo podrobnosti navedene vknjižbe, ki se lahko razlikujejo glede na to, ali je ob upoštevanju pogojev, pod katerimi je nastal carinski dolg, plačilo zneskov dajatev, ki ustrezajo navedenemu dolgu, carinskim organom zagotovljeno ali ne.
- 23 Ker člen 217 carinskega zakonika tako ne določa podrobnosti „vknjižbe“ v smislu te določbe, torej niti minimalnih tehničnih ali formalnih zahtev, je treba to vknjižbo opraviti tako, da se zagotovi, da pristojni carinski organi vnesejo natančen znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki je posledica carinskega dolga, v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov, zlasti da bi bila vknjižba zadevnih zneskov opravljena z gotovostjo tudi glede dolžnika (sodba z dne 28. januarja 2010 v zadevi Direct Parcel Distribution Belgium, C-264/08, ZOdl., str. I-731, točka 23).
- 24 Države članice zato v nacionalnih predpisih niso dolžne določiti podrobnosti izvajanja vknjižbe carinskih dajatev, pač pa zadoščajo notranji ukrepi carinske uprave.
- 25 Poleg tega je Sodišče, kar zadeva vrsto zahtevanih nosilcev podatkov, sicer že odločilo, da lahko države članice ob upoštevanju diskrecijske pravice, ki jo imajo na podlagi člena 217(2) carinskega zakonika, določijo, da se vknjižba zneska dajatev, ki je posledica carinskega dolga, opravi z vnosom navedenega zneska v zapisnik, ki ga sestavijo pristojni carinski organi, zaradi ugotovitve kršitve veljavne carinske zakonodaje (glej zgoraj navedeni sodbi Distillerie Smeets Hasselt in drugi, točka 25, in Direct Parcel Distribution Belgium, točka 24).

- 26 Člen 217(2) carinskega zakonika tako ne določa obveznosti uporabe glede nosilcev podatkov, temveč zadoščajo papirni ali elektronski nosilci podatkov, pod pogojem, da je vanje vpisan natančen znesek carinskih dajatev.
- 27 Glede vknjižbe natančnega zneska carinskih dajatev je bilo namreč v točki 23 te sodbe opozorjeno, da mora biti vknjižba opravljena tako, da se zagotovi, da pristojni carinski organi natančen znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki ustreza carinskemu dolgu, vnesejo v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov.
- 28 Če pa znesek ni pravilen, tudi ni veljaven tisti znesek, ki je sporočen. Vendar lahko ta znesek carinski organi v računovodskih evidencah kadarkoli popravijo in dolžnika o njem ponovno obvestijo.
- 29 Carinski organi zadevne države članice morajo namreč na podlagi člena 221(1) carinskega zakonika, preden dolžniku sporočijo znesek dajatev, ta znesek predhodno vknjižiti, in če znesek ni bil vknjižen v skladu s členom 217(1) carinskega zakonika, ga ti organi ne morejo izterjati, vendar ohranijo možnost, da ponovno sporočijo ta znesek, ob upoštevanju pogojev, določenih v členu 221(1) carinskega zakonika, in pravil o zastaranju, ki so veljala ob nastanku carinskega dolga (glej zlasti sklep z dne 9. julija 2008 v zadevi Gerlach & Co., C-477/07, točka 30, in zgoraj navedeno sodbo Direct Parcel Distribution Belgium, točka 39).
- 30 Zato je treba glede na vse zgoraj navedeno na postavljena vprašanja odgovoriti, da je treba člen 217(2) carinskega zakonika razlagati tako, da ker člen ne določa podrobnosti vknjižbe v smislu te določbe, državam članicam prepušča določitev podrobnosti vknjižbe zneskov dajatev, ki so posledica carinskega dolga, ne da bi bile te države zavezane v nacionalni zakonodaji določiti podrobnosti izvajanja te vknjižbe, pri čemer mora biti ta izvedena na način, ki zagotavlja, da so carinski organi vpisali natančen znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki so posledica carinskega dolga, v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov, da bi zagotovili zlasti, da bi bila vknjižba zadevnih zneskov opravljena z gotovostjo tudi za dolžnika.

Stroški

- 31 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 217(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 82/97 z dne 19. decembra 1996, je treba razlagati tako, da ker ta člen ne določa podrobnosti vknjižbe v smislu te določbe, državam članicam prepušča določitev podrobnosti vknjižbe zneskov dajatev, ki so posledica carinskega dolga, ne da bi bile te države zavezane v nacionalni zakonodaji določiti podrobnosti izvajanja te vknjižbe, pri čemer mora biti ta izvedena na način, ki zagotavlja, da so carinski organi vpisali natančen znesek uvoznih ali izvoznih dajatev, ki so posledica carinskega dolga, v računovodske evidence ali kakšne druge ustrezne nosilce podatkov, da bi zagotovili zlasti, da bi bila vknjižba zadevnih zneskov opravljena z gotovostjo tudi za dolžnika.

Podpisi